

7 בספטמבר 2003

לכבוד
רב ניצב שלמה אהרונישקי
מפכ"ל המשטרה
המטה הארצי
שייח' ג'ראח
ירושלים 91906

שלום רב,

הנדון: תנ"צ משה ולדמן – מפקד מרחב חוף במשטרה

בעקבות פרסום דין וחשבון "ועדת החקירה הממלכתית לבירור ההתנגשויות בין כוחות הביטחון לבין אזרחים ישראלים באוקטובר 2000" (להלן: ועדת אור), הריני לפנות אליך כדלקמן:

1. ביום 1.9.2003 פרסמה ועדת אור את הדין וחשבון אודות אוקטובר 2000. בעניין תנ"צ משה ולדמן, שבזמן האירועים הנחקרים על ידי הועדה היה בדרגת ניצב משנה וקודם במהלך פעילות ועדת אור לדרגת תנ"צ, נקבעו המסקנות שלהלן¹:

"ניצב משנה ולדמן היה אחראי להפעלה של ירי צלפים באש חיה, ללא הצדקה ובניגוד לנהלים ולהנחיות המשטרה. כן הוכח, שניצב משנה ולדמן, בהיותו מפקד מרחב עמקים של משטרת ישראל בתקופת אירועי אוקטובר 2000, לא קיים פיקוח ובקרה נאותים על השימוש בגלילוני גומי באירועים בתחום המרחב ואיפשר שימוש רחב היקף בתחמושת זו באירועים, בלא שהיתה לכך הצדקה. זאת, אף שהיה מודע לסכנות החמורות, לרבות הסכנה לגרימת מוות, הצפויות משימוש בהם. עוד הוכח, כי ניצב משנה ולדמן לא הורה ולא דאג כי בפיזור הפרות הסדר באירועי אוקטובר 2000 תינתן עדיפות לשימוש באמצעים שפגיעתם בגוף ובנפש פחותה.

עוד הוכח, כי בהיות ניצב משנה ולדמן מפקד מרחב עמקים של משטרת ישראל, באירוע שהתרחש בנצרת ביום 8.10.00, נתן פקודת אש לכוח, בלא שנתן דעתו במידה מספקת לסיכון הטמון בירי של אש חיה לעבר אזרחים. כתוצאה מסתברת של מחדל זה, בוצע על ידי שוטרים ירי של אש חיה, אשר גרם לפציעות קשות של אזרחים ואף למותו של אזרח אחד לפחות. בנסיבות

¹ עמודים 738 – 739 לדו"ח ועדת אור.

המקרה, גם לא היתה הצדקה שיורה על ירי של גלילוני גומי. כן הוכח, כי לאחר שהסתיים האירוע נמנע מעריכת תחקיר מסודר של האירוע, בניגוד להוראות ולנהלים המחייבים במשטרה ובניגוד למתחייב בנסיבות העניין. בהמשך לכך, ליווה באופן צמוד את חקירתו של האירוע האמור, ואף הנחה את החוקרים הכפופים לו פיקודית, וזאת תוך ניגוד עניינים אישי, בהיותו מעורב אישית באירוע האמור כמפקד כוחות המשטרה במקום. הוכח עוד, כי ניצב משנה ולדמן לא דאג לקיומם, בהקדם האפשרי, של תחקירים מסודרים של האירועים בתחומי המרחב ובמיוחד של אירועים בהם היה שימוש בירי חי או בירי גלילוני גומי וכן של אירועים שבהם היו נפגעים. עוד הוכח, כי ניצב משנה ולדמן לא דאג לתיעוד מספיק, לרבות תיעוד בכתב, של פעילות המרחב באירועים השונים שבהם נטל המרחב חלק.

2. לאור המסקנות האלה, ועדת אור מצאה לנכון להמליץ בעניין מר ולדמן בקובעה "אף כי ידוע לוועדה שנמצא לראוי להעלות את ניצב משנה ולדמן לדרגת תת ניצב במהלך תקופת עבודתו הוועדה, אנו ממליצים כי ישוחרר משירותו במשטרה."²

3. מר ולדמן לא הסתפק במסקנות וההמלצה לגביו המופיעים בוועדת אור, והוסיף חטא על פשע במהלך ראיון שנתן למקומות "כלבו", אשר התפרסם ביום 6.9.2003. באותו ראיון התבטא מר ולדמן באופו בוטה, גזעני, ומסוכן, בייחוד כלפי הציבור הערבי. כך, למשל, ציין מר ולדמן כי במהלך אוקטובר 2000, ולאור התנהגות המפגינים הערבים, ניתן לומר שנהרגו רק 13, במילותיו של מר ולדמן "לאור ההתנהגות שלהם, אפשר להגיד שנהרגו רק 13".

רצ"ב הראיון עם מר ולדמן שהתפרסם בעיתון "כלבו" מיום 5.9.2003.

4. מר ולדמן גורס, אפוא, גם לאחר פרסום דו"ח ועדת אור הכולל מסקנות והמלצה ברורות ביותר בעניינו, כי לא זו בלבד שהריגתם של 13 אזרחים ערבים בתחילת אוקטובר 2000 היתה מוצדקת, אלא שהריגת נוספים באותה תקופה גם היא היתה בבחינת מעשה לגטימי מצד המשטרה.

5. הנה כי כן, מר ולדמן עדיין מאמץ את הנחת העבודה שנדחתה באופן מפורש על ידי ועדת אור. הוא מתייחס לציבור הערבי מתוך גזענות, ומהווה סכנה מוחשית ומיידית לה. אסור שמר ולדמן יישאר בתפקידו יום נוסף במשטרה. אחרת, יפגע אמון הציבור במשטרה, בייחוד אמון הציבור הערבי.

6. המשטרה, כזכור, איננה שונה מכל רשות ציבורית אחרת. היא חייבת לפעול מתוך הגינות, שוויוניות, ללא שרירות וללא משוא פנים. הן מסקנות דו"ח ועדת אור והן אמירותיו של מר

² ש.ס.

ולדמן בעקבותיהן, מצביעות בבירור כי האחרון אינו ראו לכהן ברשות ציבורית, והוא אף מהווה סכנה מיידית לציבור הערבי בתפקידו כמפקד במשטרה.

7. למותר לציין כי אין בפניה זו כדי לייתר דרישה נוספת בעניינו של מר ולדמן, המתייחסת להיבטים הפליליים שבהתנהגותו במהלך אוקטובר 2000.

8. לאור כל האמור לעיל, אין מנוס אלא לשחרר את מר ולדמן מכוחות המשטרה. לפיכך, אבקשך לאמץ את המלצת דו"ח ועדת אור ולהורות על שחרורו של מר ולדמן מהמשטרה, באופן מיידי.

אודה לתגובתך בהקדם.

בכבוד רב,

מרואן דלאל, עו"ד

העתק:

מר צחי הנגבי, השר לביטחון פנים
היועץ המשפטי לממשלה